

Đi Ăn Đám Cưới

Tác Giả: Bút Xuân Trn Đình Ngc

Thứ Năm, 15 Tháng 10 Năm 2009 14:37

LTS. Mùa cưới VN sắp bắt đầu với rất nhiều hội tiệc và bất chấp dịch Tà. Đương bào mình không có can đảm sắp đặt, bày xū, ghế tiệc, bàn rơm rà, ghế sang nghiêm và ghế nỉ, đám cưới nhiều khi thành ra mất thời gian sai cho cô dâu chú rể. Mời quý bạn đọc bài sau đây do cây viết quen thuộc: Bút Xuân Trn Đình Ngc.

Liếc nhìn đám cưới, tôi thấy đã bày rồi. Mọi người đàn ông ngồi chung bàn với tôi thấy thoải mái cũng nói chuyện. Các bà và những ông này đang nói chuyện với nhau. Câu chuyện hút thuốc, mông, mí mắt, mồm tay khá hợp để làm các bà - và cả chúng tôi - quên đi cái thời gian chờ đợi vô vọng này. Chúng tôi đã đi vào bàn này ngồi từ 6 giờ 45 sau khi chụp hình với cô dâu chú rể.

Trên thiếp mời, đám cưới mời sáu giờ ba mươi, khoảng bảy giờ người đến đã đông mà bây giờ đã hơn bảy giờ và vẫn chưa thấy nhúc nhích. Nhưng “chết” vẫn rồi rồi rồi, người và đi đi lại lại, bỏ mồm chú rể và đám cưới cả vào đón khách, cô dâu chú rể vẫn chụp hình chung với từng cặp và từng vị khách, cuối cùng là u ni m vẫn có người ki...Thì bao giờ mới nhúc nhích đây?

Rất may vừa đúng tám giờ thì cô MC lên micro thông báo sắp bắt đầu. Sự thôi ch cũng vẫn chưa. Cô cũng nhã nhặn xin lỗi bạn tình Việt và tình Anh - vì có đám, bày người M - rằng đã bắt đầu với tôi. Dù sao, đa số thực khách cũng thở phào ...nhóm vì giờ mong đợi sắp tới.

Phải mười lăm phút sau, là “nghênh rước” cô dâu, chú rể mới bắt đầu. Đi đầu là sáu chú phù rể và sáu cô phù dâu, đôi nào đôi ấy cặp tay tay ngoài cửa thông tin vào sân khu. Rồi đến bạn cháu trai, bạn cháu gái tuổi từ bảy tám đến mười, mười hai. Các cháu gái thấy thoải mái với “confetti” hoặc các cánh hoa rồi trông rất vui mừng. Sau cùng là chú rể, cô dâu.

Sau khi đám “rác” này lên sân khấu, cô MC liền mời cha mẹ đôi bên, cô nàng ngái quan trọng nhất chú bác, cô dì, đã đến để ngồi trong danh sách. Nàng vai vá kém vào hàng cháu, bán v.v... thì chị đến ngay từ bàn khi được gọi thì thôi. Tiếp là bài “đián văn” của ông P., cha chú rá, ngái chị hôn. Ông cảm ơn đi cảm ơn rồi nói nàng anh em đến ngũ vị ông khi xa đã “vá tình chị không vá thác” mà đến với ông. Tình huynh đệ chi binh xa kia vẫn không khí keo sơn cho đến nay rồi thì đến khách quê ngái này thì là đáng quý biết bao!

Thác khách bên dưới có ngái ngái nghe, thỉnh thoảng nhón mắt nhìn các; có ngái bán thì nét mặt vì thấy ông quáng đián quá, e còn lâu mới biết đâu đâu các.

Cũng may ông chị hôn chị nói chuyện hán một phút vì bà vá đến cô nh có lẽ đã nhát vì khai đián quá rồi, hai bên bà thám thì vào tai ông cái gì đó.

Lúc ông chị mát, mắt trắng vá tay thì to, tôi nghe có mấy tiếng thì pháo ...nhá nhóm ngay từ bàn tôi và có lẽ cũng các của tôi. Dăm vá khách gọi chiác li chị mới có đá các lên mặt nhau, nhá cái kiáu ta biết đâu đâu các rồi đó.

Nàng chị của mẹ đến các mấy giây thì cô MC liền gọi thì thôi “đáp trả” của ông sui gia nhà gái, ông bà cô dâu. Ông này không mác com-ple mà mác quần phác, khăn đến áo gám xanh chị thá coi xa nhá ông vua cuái cùng của nhà Nguyán, vua Báo Đái. Ông thá tay vào túi cám ra mắt xáp gọi y nhá kiáu đến sá Táo quân. Háng gọi hai, ba bên cho trong rồi, ông mới biết đâu:

Kính thưa quý cá tráng tháng

Kính thưa a....

Tôi thác không còn nhá ông đã dùng từ “Kính thưa a...” bao nhiêu lần. Có thể là tôi vẫn có chút háu dái, tháng nhà sáu giờ đã ăn cám rồi, con thì con vá pháo phái dá dày lá lách nó đã quen, nay tám rồi rồi mà còn ngám tám chúng nên chúng hành là là mát không hoa máng nháng tai nghe lòng bùng không rõ, nhát là thác khách đã ào ào nói chuyện, mánh ai náy nói, chị ngáng ông bà cô dâu đang đến cáng hàng chị vát rồi thì nháng thì nhà.

Sau khi ông bà cô dâu cúi đầu chào, MC liền gọi thì thôi chú rá, rồi cô dâu có đôi lần với cha mẹ. Đái đến “Ba má đã sinh ra, nuôi dáy chúng con đến chúng con có ngày nay. Chúng con có lẽ máng gì xin ba má tha thá vá v.v...”

Cô dâu nói đến đây mới lòng rồi rồi.

Phần trình diễn trên sân khấu đã xong, đoàn ngái theo nhau xuống cáng ngái. Đây mới là lúc đáng liên hoan: tôi liền nhìn đến giờ : 8giờ 30 (tức sau giờ rồi đến nh là 2 tiếng).

Dĩ nhiên các món ăn biết đâu đâu cáng ra. Thác khách mới chào nhau ăn vì ai cũng thấy đã quá rồi. Ban nhác biết đâu chị, có lẽ các nhác công nghệ đa số thác khách tai ngháng nháng nên má “volume” thì đa. Đã có kinh nghiệm nên họ đến các sáp xa sân khấu - tức xa ban nhác - tôi và bà xã máng vô cùng. Bái náng ngái gán, đôi tai sáng trán ba tiếng đến giờ há, đình tại nhác óc, thì lúc vá nhà vẫn còn cám giác khó chịu.

Cũng không phải chị chúng tôi mà thấy ai cũng kêu nhác máng là quá.

Ca sĩ hát - hay hét - trên sân khấu cùng với nháng tiếng nhác đến đình thì thôi, nháng quá tình 90% thác khách không “cháu” tháng thác âm nhác. Họ còn đang bán ăn. Hai mẹ con mắt bà “mánh phá” quán áo quá sang nên không dám đến tay vào món tám hám. Tám hám mà không dùng tay thì ăn không xong. Đôi đứa gáp lên nó chị trát đi, mút mát rồi rồi bá xuống. Có khi cá đĩa tám hám còn nguyên vì thác khách sáng tay, lem miáng bái món sát, ngái nhìn thì thôi thám rồi. Nàng náng thì thôi món đó thì là báng chá là “cheap”, thác ăn không ra gì. Rồi cuác chị nhà hàng có rồi.

Sau đó, họ đã đi qua món khác, bái bàn không cán biết tình tráng đĩa tám máy chị cáng-la này ra sao, còn y nguyên chị ăn miáng nào cũng ká, cáng trát tháng vào thùng rác cho đến các vì cáng trong khi có mấy ngái homeless đang ngái xáng nháng ngoài kia, cáng ngày chị có miáng bánh mì

b b ng.

Hình nh có m t s ph n , tu i s n s n và tu i tr , đi d đám c i là ch c t đi khoe thân ng i và áo qu n, kim c i ng. Tôi và nhà tôi đã t ng ng i v i nh ng ng i đàn bà, c b a ti c ch ăn u ng chút chút, lát i l y g ng ra soi xem m u môi có l t, m u ph n có phai và i v i vàng thoa lên m t l p son l p ph n m i. Câu chuy n có khi đi đ n ch n ào vì nh ng chi c nh n kim c i ng, bà này khoe sáu li, bà kia không kém, sáu li r i, n c D, n c G, n c H đ th danh t chuyên nghi p c a th kim hoàn.

V a ăn đ c vài món thì c bàn ph i s a so n đ đón ti p cô dâu, chú r , cha m cô dâu, cha m chú r và vài cô phù dâu, vài chú phù r đ n chào bàn.

“Gia đình chúng tôi mu n đ n t ng bàn đ c m n quý v đã đ ng xa d m th ng đ n đây v i gia đình chúng tôi và các cháu trong b a ti c c i hôm nay.” B chú r đi bàn nào cũng m t ca khúc đó - th c ra ch ng có gì khác đ nói - mà nào có ít, có đám c i m i đ n 50 bàn t c 500 ng i, xoàng xoàng cũng 30 bàn, t c 300 ng i. Có nh ng ng i ch tr ng m i th t đông cho thêm long tr ng. V i h , đám c i ch lèo tèo m t, hai trăm ng i thì kém vui và kém b th . Các cô dâu th i nay chính là nh ng ng i thích m i cho đông. Có nh ng ng i, ch bi t nhau ch không h qua i, ch i v i nhau, c nă m không g i nhau m t cú đi n tho i, nay b ng nhiên t m thi p c i th t đ p và th t tr nh tr ng đ c g i t i nhà. Có ng i nghĩ, thôi h đã nghĩ t i mình, ph i s a so n đ n m ng đ t ra l ch thi p. Thêm m t ng i b n cũng quý. Nh ng nh ng v cao niên ăn ti n già ba c c ba đ ng, cái ki u không quen l m cũng đi, tháng vài ba đám c i thì cũng k t. y là ch a k ph i nh v ph ng ti n xe c ng i khác vì ban đêm đâu còn xe bus. M t khác, nh ng th c ăn c a nhà hàng ph n nhi u là thích h p cho các ng i tr , kho không có nh ng ch ng b nh cao máu, cao m , ti u đ ng v.v... M t ông b n già c a tôi đi ăn m t đám c i v , đêm đó ph i vào nhà th ng b ng xe “Ambulance” v i tình tr ng “Emergency”. Ông v n có b nh ti u đ ng, th y th c ăn ngon, i đói vì nh n t chi u, vui v i b n quá, ăn vào, u ng vào, đ ng lên quá cao, x u. M t bà v c a ng i b n khác thì không ph i dùng “Ambulance” nh ng đêm đó không ng đ c vì b ng c “l m r m” đau cho t i ngày hôm sau.

Tr i v chào bàn, ng i vi t bài này cũng đã đ ngh nên có đám c i đ m t cái thùng ngay c a vào nh hòm ti n nhà th ho c nhà chùa, dán hàng ch :”Quý v mu n m ng cho cô dâu, chú r xin b bao th vào thùng này. Các gói quà đ c nh.” Nh ng đ n gi a b a ti c, ng i nhà ki m soát th y không có bao nhiêu bao th , ho ng h n gi c cô dâu chú r đi chào bàn g p. Có nh ng đám c i, đi theo cô dâu chú r là m chú r ho c m cô dâu, xách theo m t cái túi l n. Khi ng i đ i đi n bàn v a trao các bao th cho cô dâu ho c chú r thì bà này đ ngay l y b vào trong b cho ch c ăn. Đám c i thành ra m t v thu thu thân đ tr cho nh ng gì th c khách đã, đang và s ăn. Nhìn hình th c b ngoài, nó có v h i “tr ng tr n” không đ c đ p m t.

Có nh ng đám c i quá đông bàn, thí d 50 bàn, v a ph n vì i đi quá ch t, v a ph n “phái đoàn” đi chào bàn quá đông, ít nh t cũng 8 ng i, đi m i n i l i còn m i m c nhau “zô, xô” chú r say túy lúy, r i còn gi i thi u, đáp t , ch p hình và sau khi đi h t m i bàn thì cũng m t khá th i gian. Đám c i vì v y quá kéo dài.

Sau khi chào bàn r i, t c là th c khách đã làm xong nhi m v quan tr ng, có nhi u th c khách r i rác b ra v vì đã đ n t đ u gi m i, m t c b n ti ng đ ng h r i. Nên lúc c t bánh, nhi u đám ch còn lèo tèo ng i nhà m c dù cô MC nói luôn mi ng trên micro xin quý v đ n phút chót.

B ng nghe ti ng la (đây là chuy n có th c, ng i vi t bài này ch ng ki n):

“Th ng B th ng C đâu? Chúng mày không đ n đây mà coi ng i ta đánh ch t b mày đây này!”

Cùng với tiếng la của bà P - mẹ chú r - là tiếng hai người đàn ông đang đứng khom lưng dúi:

“Mày ăn nhó thì chó nó chúi với mày à, h P? Tao nghĩ tình anh em cùng trong quân ngũ ngày xưa, lái xe suốt ngày mới đi ăn cưới con mày. Tao vừa bỏ với mày hai tháng nữa, tao cũng cưới con, mới về chng con cái mày đn, mày lại bỏ không biết lúc đó mày có nhà không hay đi chúi xa. Mày ăn nhó thì chó nó chúi với mày à?”

Người đàn ông tên T. cười th mà chúi, mà rả thm t sau khi đã đm vào mắt ông P. mấy cái sng c m m. Ông ta cũng bỏ ông P. thoi vào mng m hai cái ê m.

Khi B. và C. con ông P. đi đ h tr bỏ thì phía ông T. hai, ba anh con trai cũng đng ngay k nghinh chn. Hai bên g m g tính đánh nhau.

“Nó đn ăn cưới con người ta mà nó lại gây s, chúi rả nh hàng tôm hàng cá. Có đi thu nào bỏn bè nhó thì không?” Mắt người đàn ông hùng h nói.

“À, mày lại bệnh thng anh mày h? Sao mày không bỏ thng anh mày, có đi có lại m i to i lòng nhau. Tao ăn với về chng nó nh bát n c đy, bỏ con về chng tao c t công đn đây, vì tình ch không vì thc, lại mng r t t mà tao vừa bỏ hai tháng nữa tao mới về chng nó đn ăn cưới con tao thì nó đã chúi đây đy là bỏn, không biết đi chúi xa, có nhà không. Ăn nhó thì chó nó chúi với à?”

Mắt người nào đó trong bàn tiệc s có đ máu bèn g i cho Cnh sát nhng khi Cnh sát đn thì về chng ông T. và con cái “giồng” mắt đng r i.

Rút t a nhng kinh nghiệm về đám cưới ở Hoa k, người viết xin đng th này:

- Gi n đ hóa đám cưới, nh t là dùng về a ph i th i gi c a khách đ c m i.
- Người Âu - M thng t ch c đám cưới trong vòng thân m t, h ch m i thân thu c trong gia đình và nhng bỏn h u th t thân thi t. Tránh m i nhng người ch quen biết mà không có giao h o, qua lại hàng ngày, c tháng không m t cú đi n th i thăm h i.
- Đám cưới năm, bảy ch c, m t trăm người mà thân tình, có lng cái tình th n trong đó thì v n h n đám cưới năm, ba trăm người nhng ch là đ trình đi n và t h n, thu ti n.
- Th i nay, ở đâu th i gi cũng quí vì th i gi đng nghĩa với ti n b c và s c kho . M i sáu gi thì t i đa sáu r i khai m c, ch n a ti ng du di. Không th đ c trăm người ch đ i m t vài người dù người đó có quan trng đn đâu cho b a ti c. Cô dâu chú r là hai người quan trng nh t đã có m t r i là c theo gi kh c đã đnh mà thi hành. Có th có nhng người, vì lí do gì đó đi tr nh k t xe, xe h trên freeway chng h n, dù cách nào cũng là lại đi tr , nên lng lng người vào bàn. Không nên làm m t thêm thì gi c a nhng người khác nh t là c a gia ch .

(Bài này trích trong Tuy n p Truy n ng n: “Tình M Con” phát hành đ u tháng 10-2009. S thông báo)